

“უმეტეს ნაწილში, უფ. მიზანდ რის მუზიკა
მყუდრო დატკბობას ხატავს და უძრავს მსმე-
ნელის გულში. მაგრამ ხანდისხან მის ხმებში
ერთი წუთის აღტაცებაც, „ცეცხლის-მოდება“
და ხელ-ახალი დაცხრობა გამოისმის. ჩვენი
პზრით, ღიღ ღირსებათ უნდა ჩაეთვალოს უფ.
მიზანდას, რომ ასე სწორეთ გადაუცია პია-
ნოსთვის ეს თვისებები, რომელიც ჩვენებულ
მუზიკას ჩვენა ხალხის და საზოგადოების ხა-
სიათოდგან გადადებია.

კუ. მიზანდარი ამ საქმეს რომ თავს ამ
დაანგებდეს, და ასრულებამდი მიიყვანდეს,
სწორეთ დიდათ დაავალებს ჩვენ საზოგადო-
ებას, განსაკუთრებით თუ ქალაქელი სიმ-
ღერების გარდა, ის სახალხო ხმებსაც შე-
წეობს. მართალია, ეს ადვილი საქმე არ არის,
მაგრამ სასახელოც იმიტომ იქნება, რომ ძნე-
ლია.

Հայոց մասին, աճ տակու 15-ը, ոյ շրջանու օալ ու
Շամանցենով ոյնքա հայութ յենչեց, յրտ առ-
ջազովով գարդա, „Свадьба Кречинского“, յամց-
դու Յ մովմեցեծանո, Սովորո-մանունոնես. Աև
Շահմանսալցեա տյագրուս մոցցարետացան, հո-
մելու հուշեցի արուն աեալու յարս ձամանակ-
լոցի դա հոմելուց մունցումես ամ Շահմա-
նցենու լահոն ամենացեծ Շեմիշյուա մու-
սեն. Յուսուրացետ յարց Շեմուսացալս ամ Կո-
տոլու սաքմուսատցուն.

ბულებს ან ახსოვთ, რომ ამისთანა სიცივეები ყოფილიყოს თიბათვეში. პატი ჩრდილოეთის ქარი და სიცივეები იყო, რომ საზოგადო ტანისამოსით სიარული აღარ შეძლებოდა და ქარის სიძლიერე ისეთი იყო, რომ ცოტა-ცოტა უკლდა ხეების მტკრევას. რაც ხსილი მოდიოდა სუ დაბეჭილი და წამხდარი იყო. შანი და სიცივე დაიწყო 2 რიცხვსა და შედგა 9-სა. პმბობენ მცხოვისა და საგურამოსაკენ ხორხოშელა სეტყვა ყოფილა; შაროთლ-შიაც აგრეთვე სიცივეებიან; მეტრეთში ორი კვირა სულ წვიმიანი დღეები ყოფილა.

ଶାରୀରିକ ଲୋକଙ୍କାନ୍ତିର ପରିଚୟ । 1870 ମେ ମସି ପରିଚୟ ଦିଆଯାଇଛି ।

დაც შემოელევა? მს ბუნების კახონი გან-
ლაქს, და გასაკვირველი აქ არა არის რა,
იმის მეტი, რომ თვითონ ამ კაცებს ამისთანა
ცხ. ლი რამ ჯერ ჭიდევ აზრში არ შესვლიათ.

ნაკლები გასაკვირველი არც ის არის, კმი-
ლებს რომ ჭავი იშ აზრით ითხრდეს, გან-
ყიდა, მათი ფასი კავალს ეიყიდი და შევ-
ქმნი, და თან ეს საქვე თვითონ იმას უ-
მოელ საზოგადოებასაც ჭკურან და საქებ სა-
ქმეთ მიაჩნდეს...

— მაგრამ ამ ქვეყანაში კაცს არაფერი არ უნდა გაუკირდეს, ამიტომ რომ ყოველიფერი თავისი მიზეზი და საფუძველი აქვს. ზინდი აწილოთ, რომ ჩემი ამხანაგები ერთ დღეს იმა ყვიროდენ, რომ ქვა ქვაზე არ უნდა დავტოვოთ, და მეორე დღეს ჭადავობენ, ერთ ნამცეცა კენჭის მოშორებაც ქვით ჩასაქოლავი საქმეა. ამ უშველებელ წინააღმდეგობას აქვს თავისი მიზეზები, ჩემო კეთილი მკითხველო, მერე როგორი მიზეზები, რომელი... .

უფაში, გორის უეზდი არის გული მართლი, რესე იგი მთელი საქართველოს გული. გორის უეზდელებაც რომ ჰკითხო თავი მოაქვთ, რომ შართლის გული ჩვენა ვართო და ყოველთვის თავისი თავი სხვა საქართველოს ადგილებზედ უფრო მოსწონთ. აქვთ რამე თავის მოსაწონებელი, თუ არა — ეგ მარტო ალლახმა უწყის. მე ეს კი ვიცი, რომ სხვა ააქართველოს ადგილის შვილები ჰევიქრო-ან მაინც არის, რამ პატარა თავის მდგო-

გაუძვებესონ, და აქ ეს ფიროც
იჩია აქვთ. პატიონის მაინც აუმჯობე-
სებენ, იმერეთში შეილებს ცდილობენ რომ
უსწავლელათ არ გაუშვან, მეგრელები ვაჭ-
რიობასა და აღებ-მიცემაში შედიან და იჩე-
ნენ კიდევ ნიჭის; და ზორის უეზდს, რომელ-
იაც ყველაზედ უუზო ძრიელ მოაქვს პურის
მოსავლათ თავი, იმოდენა პურიც ვერ მოჰ-
ყავს, რომ წელიწად გამოშვებით მაინც არის
ნახევარი ხალხი არ იმშეოდეს. ზორის უეზ-
დი ნახევარზედ მეტი სულ სარწყავია, მაშა-

ადამე გვალვა სრულებითაც არ უნდა შემ-
ჩინონ; მაგრამ როდესაც გვალვაა, აქც ეს
დღე ადგებათ, რაც უწიყავს ადგილებში. პარ-
ვი მომსაზრებლები რომ იყონენ და კარგათ
გადააელონ აქ თვალი, ნახაშენ, რომ ყველა
საქართველოს ადგილებზედ დავარდნილები
და დაცემულები ესენი არიან. პახელები კი-
დევ ვალს მიინც არის შოულობენ და აქ
ვალის საშოგარიც აღარა აქვთ. ვიცნობ
ზორის უზრდში იმისთვის თავადის შვილებს,

რომელთაც სასახლეებს რომ შექხდო გე-
გონება შერემეტიევი სდგას აქა; სულ კა-
რეტებითა და კალისაკებით დაბანდებიან თვით
ლიანების რიყებზედაც კია, და პრისტავი რომ
სამოცჯერ კარს მიაღვეს ხუთის თუმნის გუ-
ლისთვისა, უნდა ან ეკიპაჟი გაჰყილონ, ან
ვენახი, რომ ხუთი თუმნის მოვალე გაისტუმ-
რონ. ბატონ-ყმობა რომ ვარდებოდა, ერთმა
ჩემმა ნაცნობმა სთქვა: რა საჭიროა, რომ
ყმებში მმართებლობის, ფული მისცეს მება-
ტონეებს და ისე არ გადაგდოს ბატონ-
ყმობა, — პატარა რომ დაცადონ პრიკა-
ზის ვალში ყმები სულ სახელმწიფოთ დარ-
ჩებო. და თითქმის, რომ ამ სიტყვებში მო-
მატებული არა იყორა. ბატონ-ყმობა ხომ
გადავარდა და ახლა იმედია, რომ აქური
მამულები, მომეტებული ნაწილი, პრიკაზსა
და სომხებს დარჩებათ. უნდა ნახოთ ახლა

ლამაზ-ლამაზი სიტყვები, იმისთანა სიტყვები, რომლის გამომაქმელს თითქმის მთელი საზოგადოება თავზე ხელს უწევამდა და ელევით ანთებული ქალები ნაზი-ღიმილით აჯილდოვებდნენ? როგორ არ გაიმეორებდნენ ისინი იმ აზრებს, რომელთაც ძლიერ ხშირათ ამ ქალების მშვერიერი, კუკობი ტუჩები გამოსთქვამდნენ, ან და როგორ უწინაღმდეგებდა კაცი. შპა-ცოურ ტუჩებს, რომელიც თითქოს ტკბილ ნეტურებას პირდებოდნენ დათანახმობის გულისფერის?

მას აქეთ საქმე გამოიცვალა. საზოგადოებრივის და ახალგაზღვის თვალებში ნაპერწკალის მავიერათ სხვა რამე გამოელვარებს ეხლა და ეს ახალი ელვარება ოქროს და ცეკვისას ჩამოგავს. ახალგაზღლა ქალებიც — მშენებელ აზრებს, ყოვაკცეცეს და თავის გაწირვას კი არა, სიუცხვის და ნეტარი ცხოვრების დამპირებელს აჯილდოვებენ თავიანთი მშენებერებით. — და იმ სიტყვების გულისთვის, რომლისთვისაც უწინ თავზე ხელს უსვამდენ კარს, ეხოა გამწარებულათ ყორს სწორენ, ისე

ମୟରୀ, ରାମ କୁନ୍ତ ପୁରୀ ଅଜ୍ଞେଦା କାହିଁ, ଲା କୁନ୍ତ
ନେତ୍ର, ରାଥ୍ୟଦାତା ପୁରୀ କ୍ଷେତ୍ର ଗାମନଭୟଲୋ. ମନ-
ଦି ଲା ନୀ ମନ୍ତ୍ରକିଳ୍ପେ, ନୀ ଶ୍ରୀରାଧାରୀ କାହିଁ
ଏ ନାନୀ ମତ୍ତୁମାନକୁବାସ.

ოდენა სარგებელს აძლევენ მოვალეებს.
იადგა და სომხებმა ლამის მთელი უკედი
უყაონ. ხშირათ შეხვდებით აქა, რომ სარ-
ელი თავნზედ ერთის წლის განმავლობა-
ერთი ორათ მეტი მოდი. მს სიღრიბე,
კ ეხლა ზორის უწეზდში ტრიალებს, ალარც
ის ადგილას ჩეენს ქვეყანაში ამ მეგულე-
ოშერლებლმა, მეგრელებმა და სხვებმა. სა-
კ ან შოსაც, ან რკინის გზა გადის, პირ-
დებითა და გზზედ მუშაობით მაინც მო-
ბა, ა

ეს სული. ზორის უეზდელება, რომელსაც
ასეცა და ჩვენის გზაც შეაზედა სჭრის,
ათრით ამითი ვერ ისარგებლეს. იმერეთ-
ც, სამეცნიელოშიაც, მიზიუშიაც, მთიულ-
ევებშიაც, გზის მკეთებლები ქართველ-
ება ხალხს ძალიან ემადრიელებოდნენ. აქ,
ჩის უეზდში კი, აქაურს ხალხს ძალიან
უჩინება. მდლორეინ სიზარმაცეზედ, დაუ-
რობაზედ და უგულისყრობაზედ, ასე რომ
ილობენ სხვა მუშის შოვებს, რომ აქაუ-
ხალხი არა ჰყავნდეთ მუშათ.
მასთან ჩაც აქა ჰედება თვით ქვეყანაზედ

სულისა და გამოჩენილის კაცებისაგანაც, იმავე
ეხლა, ვგონებ, ბუშენებსაც და ოროკეზებ-
ც არ ჰქოდება. არ არის დიდი ხანი, რაც
ეს ქალს მოეწონა ერთი ყმაწვილი
ია და დედის დაუკითხავათ ჯვარი დაიწე-
ლედამ და სხვა ნათესავებმა არამთუ ა-
რ აღარ მიიკარეს, შესწამეს ამ ქალს ქურ-
ბა, კინაღამ საციმბიროთ გაუხადეს საქმე
ისე უნუგეშოთ გაუშვეს, რომ თავისი
უთარი კაბებიც კი აღარ დაანებეს. ამგვა-
თ ამ ქალის დევნა არამთუ ქალის დედაშა
ნათესაობამ, თეთით ზოგიერთა გამოჩენილ-
დღოვატებმაც კი იყისრეს, რომელსაც სიმარ-
ისა და სიწმინდის ხმა აქვთ გავარდნილი.
მაგრამ ეს არაფერი. მს ქალი იყო, და
ოზედ უთუო ნებას აძლევენ. მშობლები
იმავე
ბია.
გაზი
გაჭირ
ისარე
კაცე
ყრდე
სასწა
ესთქ
რა გ
სამუ
ში,
იპოვ
რომ
პი.

კანისთავს. ამგვარივე და კიდევ უარესი აშბა-
მოხდა ყრთი ყიწვილის თავს. ამან მოი-
ჩენა ყრთს ქალზედ ჯეარის დაწერა.
უხდა აშ ყმაწვილს ძმა კეტებშანის ხალ-
ია და უპირებდა შეკრაძა, რომ მშობი მო-
ალა იმისი ჯეარის დაწერა. ნუ დაიძიწყებთ,
მა ეს კეტებით შომხტოობი ყმაწვილი — გახ-
ვთ კუტუბის მდევნელი, ახირებული ლიშე-
ლი, რომელიც სხვის ხელში რომ დაი-
ოს კეტი, თავპირში ტალას ესერის. შმა-
ლობმა მაინც თავისი არ დაიშალა და დაიწე-
რებ

— ეფუძნოთ, საქმე ხელ-ახლაց გამოიცვლება,
როცა ყურის, მოგლეჭის მაგიერათ, ხელ-
ურეთ თავზე ხელის დასმას შემოიღებენ,
შინ ჩეენ შეუპოვრათ გამოვალთ და პირ-
პირ გამოვთქვამთ ჩეენ აზრს. მანამდის
ეისაც ყური აქვს გამომიტებული, იმათ
ოქმედონ და იდაყონ. —

კუ ერთი რაღაც ახსენდება სიზმარსავით, და
უფროობას უტეხს. მს „ერთი რაღაც“ ის
ბავშური აზრები“ და „აღთქმებია“, რომე-
ლიც, სიყმაწვილის დროს, წინდაუხედვე-
რით გამოუთქვამს მის აღტაცებულ ენას.—
აშინ კაცი შებრალების ლიმილით ამზობს—ეს
ა ზაფშური აზრები გამახსენდაო, და მათი

ଅରୀ । ଅମାଖେଲ ମିଳିପ୍ରେସ ମହିଦଲଗ୍ରହିତା ଲୁହ
ଲୋ, ନାହିଁ କାଳାଶ୍ରମର ନିଃଶ୍ଵର କାଳାଶ୍ରମା ହେବ
କାଳ ଦାଇନ୍ଯରୁ ଫୁଲକାଳର ଶିଖି ମୁହଁରୁଣ୍ଡରୁଣ୍ଡରାଙ୍ଗ
ଘ୍ୟାଲେବିନ୍ଦରାଙ୍ଗ ।

କ୍ଷେତ୍ରରୁ ଆନ୍ଦୋଳନଶ୍ଵର ସାହୁପାତ୍ରରୁ ଦେଲାଇ ଏହି
ପରିବର୍ତ୍ତନ ଧରାଇଲା ଉପରେରୁ । ଲେଖିବା କିମ୍ବା
କାଂଶ୍ଚରାଜିଲାଲବାବୁ ବାନ୍ଦାଜିଲାଲବାବୁ ଦା କେବଳ
କାରିବାଲାଇ ତାତକେମିଳି ପାଇସିଲୁହାପାଇସି
ଦା ଧରାଇଲା ଉପରେରୁ କାହିଁ, ତାହା ଏହି କଥାରୁ
ଏକଲାଙ୍କରାଜିଲାଲବାବୁ । ବାଲାପାଇସି ଏହା ନାହିଁ, କିମ୍ବା

აქეს თავისის ძეგლობის ხახულ
გამოწყობილი, ზოგს ტკინი გაღმამდე
ავიდამ მეზობლის ნათავაზების ხსნ
ა. ძარგი ესა სჭირო, რომ ამ გვა
ცეკვაში ისინი სამართალს არ მიმართ
ავრამ რო მიმართონ, იცინ, ხა
ორივე მხარე უნდა დაისაჯოს, ამ
ის უპასუხო დარჩეს, რადგან ორობ
ტკინა-ზართალი მხოლოდ ამ
და სიბრივე, რომლისაც დასჭა არ
ალს არ შეუძლიან.
მდგომარეობა სხვა ანგარიშებშია ამ

დღვისა რეობაში სასოფლო დაწესებულებების მიერთა აღილას დაწესებს პურის ჭიდვი. დაძირდა პური და ვერც ერთგვანებულმა კაცმა ამ მაგაზიებიდამ არ გებლეს. პური გაიზარდეს სულ შემდეგ, რომელთაც გაჭირვებულებს მამასისხლათა. ამ გვარათვე მოწებლები სოფლებში. სწერია სისიათ, ორმოცი ყმაწეილი. მიღიხარ, ნამ ახალახას, რა არის. ჰყითხავ — სად არიან აოზედ. *) ზორის უეზდის საწავლებელის შეგირდზედ, ათი ქართველი ძლიერა. რატომ? დედმამას შეძლება არა არა ამოგევნონ.

რომ ახალს დაწესებაზედვე ცოტა
იიგიანი მოხელეები გამოიკრიცათ სუჟ
ა. ახლა, სხვა უბედურებათან, რაკეთი
ი იყვნენ — ისინიც დაუცვლიათ. მათ
ა, რაკი შეუჩეევარნი იყვნენ, პიროვ
სუდია-მამასახლისები, ცოტა სატე
პირდნენ ხალხსა, მაგრამ აკეთების
შინება, პზრუნავდნენ რასმე სოფლი
ახლა იმათი გამოჯავრებული ისეთ
ჩევიათ, რომ არამთე ხალხს მოექცი
მს ამბავი ცველგან კი არ არის. პრიან საჭ
ბი საღაც კიდეც დაიარებიან.

Если вы ребячий бредъ,
Обѣты юношескихъ лѣтъ,
Зачѣмъ же вамъ забвенія иѣтъ,
И вами вызванный упрѣкъ
Такъ сокрушительно жестокъ?

ლა შენ მახსენდები, ჩემო ხაყარე
ნ, შენ, რომელმაც მთელი შენი სიც
ბეღნიერება, მომავალი და ოჯახი
ქმების „ასრულებას შესწირე; შენ,
აც სიცოცხლეში საკუთარი შენი თ
ოფ და სარგებლობა არ გქონა და
ნდომებია... თუ შენ მადიღგატ
დევა და ჩვენი ყოფაქცევის დანახვა
ია, რა ცეცხლი უნდა შოგედოს გუ
ა შენ მეგობრებს და ამხანავებს გ
და რა ნაირათ უნდა აგეწვას ის ხე

၆. ပုဂ္ဂနိုင်

ပြာ။ ဒောင်ဝါသများ အကျဉ်းချုပ်လုပ်စာများ ဖြစ်ပေါ်လိုက်ပါတယ်။ ဒောင်ဝါသများ အကျဉ်းချုပ်လုပ်စာများ ဖြစ်ပေါ်လိုက်ပါတယ်။ ဒောင်ဝါသများ အကျဉ်းချုပ်လုပ်စာများ ဖြစ်ပေါ်လိုက်ပါတယ်။

Յենցիրոս ռհամը առաջ է առաջ քարո պայծա և
կա մալո պայծա. Ամստ ցամշ թուն դամշորհիոլոց
նա աճազոլո և պայծա առ ուղի; Պայրիա հիմարութե-
լունքա մանց ռմիս գանցից ցածր և յու-
տո թերուու և լուսայն ենուն թունուու ցայսա ցե-
ցիրուլոց, և պայտա թերուու տայսուն սայսու-
հո քարեցու.— Ծանու ցամարչաց ցենցիրուցոց
գարիստ, և այս տրուուն քարո ուց սամունաւ
գամարուեցա, հուն պայտա սաեցլութիւնու տուու-
վուն դալունքա ուցա.

მაშინ აქსტრიის იმპერატორმა ჩვენ ხელმ-წიფებული თხოვა ხელის გამართვა. იმპერატორმა ნიკოლოზ პირველმა, ინება აქსტრიის შვე-ლა, და როცა გაჭირებული აქსტრიის იმპე-რატორი თვითონ მოვიდა მარშავში, ხელმ-წიფის სანახავათ და შესავედრებლათ, ნიკო-ლოზ პირველმა თავის ჯარს ვენგრიაში შე-სვლა და აქსტრიის დახმარება უბრძანა. ჯა-რის უფროსობა პასკევიჩს მიანდეს. ვენგრიის ჯარს ერთის მხრით რუსის ჯარი მიაწვა, მე-ორის მხრით — აქსტრიისა და მესამის — სლო-ვენების მილიცია; მაგრამ ვენგრიელებმა, და-მარცხებამდე, კიდევ მოასწრეს ხელ-ახლავ გაექციათ აქსტრი, ვენერლები და ჯარი. ბო-ლოს, რუსეთის ჯარმა ვენგრიელებს იარაღი დაყრევნა... ვენგრიის ჯარის მთავარ-მმარ-თებელი, ვენერალი ზერგე, მაშინვე გაან-თავისუფლეს, დანარჩენი ვენერლები კი, რო-

მელიც ხელში ჩაიგდეს ავტოიელებმა, სულ
ერთიანათ ჩამოახრჩეს და დახვრიტეს, თუმცა,
ომის წესით, ტუსალების მოკვლა და დასჯა
ყოველგან დიდიხანია აღმურძალული. ზამარ-
ჯვებულმა პესტრიამ თავის გულის ჭავრი
ამოიყრა, წინააღმდეგები დასაჯა და ვენგრია,
როგორც სხეა თავის ქვეყნები, ხელახლა ვ
თავის სრულ მმართველობის ქვეშ ჩაიგდო.

მაგრამ აესტრიის შპართებლომაზ, რომელიც მუდამ განათლებას და მამულის სიუვარულს სდევნიდა და მარტო დიდი-გვარის და სულ-მდაბალ პირებს ამაღლებდა, კერავზით ერ მოახერხა, თავის ქვეყნებში ხეირიანი წესი გაემართა და ხელში ნამდვილი ძალა ჰყავებოდა. შალალზე, რაპორტებში, ავსტრია ძლიერი და მკვიდრი სახელმწიფო იყო. მაგრამ საქმით კი—არც ფული ჰქონდა ხაზინაში, არც თავგამოწირული მამულის-დამცველები ყავდა ჯარში, არც გონიერი და პატიოსანი, უანგარო პირები—მშართებლობაში. ამის გამო, როცა იმას ათას რვას ორმოცდა ცხრამეტში საფრანგეთი საომრათ მიადგა, მისი ჯარი, თითქო ბანქოდგან აშენებული სახლი, ქრთი სულის შებერვით გაჰქრა, და დამარცხებული ავსტრია ხელ-ახლავ თავის საკუთარ-ხალხებს ჩაუკრადა ხელში: ამაზე უარესი ცხრამეტი იურიაფერი დაემართებოდა.

მასაქეთის, აკატრიის მმართვებლობა დღე
და ღამ იმას ცდილობს, რომ რამენარიათ
დაკმაყოფილოს ამოდენა სხვა და სხვა ფე-
როვანი ხალხები, როგორმე სული მო-
იბრუნოს და წელში გაიმართოს. მრმოცვა
ცხრამეტს აქეთ, აკატრიის ხუთჯერ-ექცესჯერ
მაინც გამოუცვლია თავისი შინაგანი მმარ-
თვებლობის გაწყოფილება. ჯერ, ათას რვაას
სამოცუში, თეითოვეულ ხალხს ზოგიერთი საე-
რო საქმეების გამგეობის ნება მიეცა, და მთე-
ლი აკატრიია ხუთ-ექცეს მმართვებლობათ გაი-
ყო. მს მოხდა ოკტომბერში. შემდგომ თე-
ბერვალში ახალი კანონი დაწესდა: მთელ
აკატრიიაში მარტო ერთი მმართვებლობა უნ-
და დაწესებულიყო და კერძო ხალხები ამ
მმართვებლობის ხელში უდა ყოფილიყენენ.

საკუთარ სახლში, მაგრამ ის მაინც არ ა
ლიდასხევის საქმეებში გარევას, და ჯერ რ
თავისი საკუთარი ქვეყნები ვერ დაემორ
ლებინა, მთელი ზერმანიის ხელში ჩაგდე
ცდილობდა. ამ გარემოებამ იმას პრუს
მტრათ აუტეხა, და ათას რეას სამოცდა ექ
ში ამ ორი სახელმწიფოს შუა მოხდა გამ
რებული ოზი, რომელშაც პვეტრია საზ
ლათ დამარცხებული დარჩა.

შაშინ შმართებლობამ არჩია თავისი ხა
ხების დაკმაყოფილ ება, და პირველათ ვენგრ
ელების შერიგება მოინდობა. რასაკირველ
რომ გაჭარევებაში, ის ყოველიფერ თხო
ნაზე დათანხმდა. დღეს აცსტრიაში, მარ
ლია, ერთი ხელმწიფე; მაგრამ ამ ერთ ხე
მწიფეს ორი სამინისტრო ყავს, ერთი ვ
გრიისტეის, მეორე დანარჩენი აცსტრიის ხა
ხებისთვის; ჯარიც ვენგრიას თავისი ყავს,
აცსტრიას—თვითი, ფულების ანგარიში
ერთი სიტყვით ხელმწიფის მეტი ქხლა ამ
ქვეყანას საერთო არა აქვთ რა. იმათშუა
დის მდინარე ლეიტა, რომელიც ამ თ
ქვეყნის სამძღვრაო ითველება; მარჯვნით ვ
გრია რჩება, და მარცხნით—აცსტრია. ამ
თვისაც, ვენგრიას ხანდისხან „ტრანს-ლეიტ
ნიას“ (ლეიტას გალმა მხარეს) და აცსტრიას
„ცის-ლეიტანიას“ (ლეიტას გამოღმა მხარ
უძახიან.

როგორც ორმოცდა წევაში, ისე ეხლ.
რაც ლეიტას გაღმა სლოვენები სკეპთორებ
შენგრის ხელში დარჩენ. მაგრამ სლოვენ
ყოველნაირი თავისუფლება აქვთ მინიჭებ

ბენ, რომ ერთმა ჩვენმა უფროსმა უდლის და საზოგადოების დაუკითხავთ რიბა ჯარით, და მარტო ამან შეგვიშალიო. მაგრამ მიუღია მთელი მოძრაობა და მუდა მარტო იწერებიან, რომ ამა და ამ ჯარმა განდგომილები დაამარცხა და და ჩილაო, მაგრამ მოძრაობა მაინც მატუდა და მატულობს. როგორც ეჭყობა, ხალხი ერ უკმაყოფილო ყოფილა შარშანწი კანონით, რომელიც ბაჟს ახდევინებს და სიმიდის დაფქვაში.—ამ მოძრაობა თათ შეყრილან რესპუბლიკური, სამლენი და უწინდელი ტალიიელი მთავრების ები. უველას ერთი განზრახვა აქვთ—ვი მმანულის გვარის გადენა იტალიის თან.

०६१८०

— თითქმის მთელ იტალიაში ეხლა
თებლობის წინააღმდეგი მოძრაობაა. ზა-
ში მუდამ იწერებიან, რომ ამა და ამ ა-
ჯარმა განდგომილები დაამარცხა და დ-
ჩილაო, მაგრამ მოძრაობა მაინც მატუ-
და მატულობა. როგორც ეტყობა, ხალხ-
ერ უკმაყოფილო ყოფილა შარშანწი-
კანონით, რომელიც ბაქს ახდევინებს
და სიმიღის დაფქვაში.—ამ მოძრაობა
თაო შეყრილან რესპუბლიკური, სამლ-
და უწინდელი იტალიელი მთავრების
ები. უველას ერთი განზრახვა აქვე— ვი-
ჟანანულის გვარის გადენა იტალიის
დან.

საურანგეოზ

— ქენჭის ყრის დროს, გამოჩენილმ-
ფეხსრმა და მწერალმა ლაბულებ თავი-
თხეველებს ნაპოლეონის სასარგებლოთ-
ხის მიცემა უჩინა. მხლა, მისი ლექციე
კითხვის დროს, მსმენელებმა უკივლეს
ვში შაურიანი გროვები ესროლეს,—ი
შნათ, რომ მმართებლობიდან მოყიდუ-
რო. ამის გამო ლაბულებ თავისი ლე-

— မანონშდებელ კრებაში, ზოგიერთ
რებმა მმართებლობიდან მოითხოვეს, ა
სრული თავისუფლება მიეკცი პოლიტ
საზოგადოების და ამხანაგობების შედეგ
ამ საგანზე ძალიან მხურეალე ბასი
მაგრამ მმართებლობამ მაინც უარი თვი
— ნაპოლეონის წინააღმდეგების ზ
ნონშდებელ კრებაში, განხეთქილება
ჩერდმეტს მათგანს გადაწყვეტილება მი

უას ნუ ვიტყვოთ, ნ. 3 მოლეონშა რო
ნისტროს შედგენა მოგვანდოსო, და
თაკილებთ ნაპოლეონის ხელმწიფობი
ჩვენი აზრების ასრულებაში მოყვანასო
გირათ, სხვები ხელ-ახლავ იმას ამბობენ
რაც უნდა ქნას ნაპოლეონშა, ჩაინ
მტრები დავრჩებით, და ხელს არაფერ
გავუწყობთო.

ესპანი

— მსპანიის კანონმდებელ-კრებაში
ტესაციი, მმართებლობაში ახალი კანონი
ექტი შეიტანა, რომლითაც მსაპანიის
გაღმა მფლობელობაში (კოლონიებში)
ნობა სამუდამოთ მოისპობა. ამ კანო
თაერესი მუხლი ის არის, რომ მისი გ

ନୀତି ପାଇସ୍‌କ୍ଲବ୍

ମୁଖ୍ୟମାନଙ୍କ ପରିଚୟ ଓ ବିବରଣୀ
ପରିଚୟ ଓ ବିବରଣୀ

„მავკაზში“ იწერებიან, ბაქოდვანი, — რ
ჰით თვილისიღვან გავტომ მამალუაზე; უსტ
ნოპოლს. ხონთქანი მეგონი, გამოწე
რომ ჩენ სამძღვანზე დაუხედეს შაჰსა. ას
გადოთ, მრანის მცირობელის სტატი
წასელაზე ევროპის გაზეთებში ლაპარა

ԵԱՀՅՅՈ

ମାଲୁଗାଣୀ, ନ୍ୟାୟରୀ ଅନ୍ତିମରୀତିରେ ଫିରିବାର ଦିନେ,
ଏହା ଡଳେ, ସାମୁଲୀକ୍ରମ ଫିରେଥିଲାଗାନ୍ ଗମନ
ବିଜ୍ଞାନୀ ଏହାରେ ଆନ୍ତିମରୀତିରେ ସାମନ୍ଦରି ବିଲା ଗମନ
ପରିଚାରକ ବ୍ୟାପାର କାହାରେ ପରିଚାରକ ବ୍ୟାପାର କାହାରେ
ଏହା କାହାରେ ପରିଚାରକ ବ୍ୟାପାର କାହାରେ ପରିଚାରକ ବ୍ୟାପାର

საფრანგეთი

കുടിമരംഗത്തിൽ